

CONCLUSIE VAN ADVOCaat-GENERAAL  
S. ALBER  
van 11 december 1997 \*

A — Inleiding

1. In de onderhavige niet-nakomings-procedure tegen de Italiaanse Republiek concludeert de Commissie, dat het den Hove behage:

1) vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 94/2/EG<sup>1</sup> van de Commissie van 21 januari 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van richtlijn 92/75/EEG van de Raad wat de etikettering van het energieverbruik van huishoudelijke elektrische koelkasten, diepvriezers en combinaties daarvan betreft, en door in ieder geval te verzuimen haar van die bepalingen in kennis te stellen, de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2) de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

B — Standpunt

2. Artikel 4 van richtlijn 94/2 bepaalt, dat de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aannemen en bekendmaken om uiterlijk op 31 december 1994 aan deze richtlijn te voldoen. De Commissie moet daarvan onverwijld in kennis worden gesteld. Deze bepalingen moeten worden toegepast vanaf 1 januari 1995.

3. Het staat vast, dat die maatregelen niet zijn genomen.

4. De Italiaanse regering voert tot haar verdediging aan, dat basisrichtlijn 92/75/EEG<sup>2</sup> van de Raad van 22 september 1992 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaard-productinformatie van huishoudelijke apparaten, nog niet in nationaal recht is omgezet,

\* Oorspronkelijke taal: Duits.

1 — PB L 45, blz. 1.

2 — PB L 297, blz. 16.

zodat de uitvoeringsbepalingen ook niet zouden kunnen worden vastgesteld.

bij de omzetting van een uitvoeringsbepaling niet rechtvaardigen. Het verzoek van de Commissie moet dus worden toegewezen.

5. Volgens artikel 14 van richtlijn 92/75/EEG hadden de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vóór 1 juli 1993 moeten worden vastgesteld, om vanaf uiterlijk 1 januari 1994 te kunnen worden toegepast.

#### Kosten

6. Een verzuim bij de omzetting van de basisregeling kan een latere niet-nakoming

7. Overeenkomstig artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen.

### C — Conclusie

8. Ik geef het Hof in overweging te beslissen als volgt:

„1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 94/2/EG van de Commissie van 21 januari 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van richtlijn 92/75/EEG van de Raad wat de etikettering van het energieverbruik van huishoudelijke elektrische koelkasten, diepvriezers en combinaties daarvan betreft, is de Italiaanse Republiek de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen;

2) de Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.”